

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: 99/05/31

موضوع: بهشت، پاداش گریه برای امام حسین (سلام الله علیه)

ویژه برنامه قتیل العبرات

فهرست مطالب این سخنرانی:

بهشت، پاداش گریه برای امام حسین (سلام الله علیه)

اعتراف فرزند خلیفه دوم: انحصار هدایت در امیرالمؤمنین (سلام الله علیه)

سعادت و شقاوت اخروی در گرو حب و بغض سیدالشهداء (سلام الله علیه)

عداوت عجیب «ابن تیمیه» با امام حسین (سلام الله علیه)

بشارتی ماندگار از پیامبر اکرم به فاطمه زهرا (سلام الله علیها)

روایتی عجیب، درباره ارزش گریه بر امام حسین (سلام الله علیه)

وعده قطعی امام رضا (سلام الله علیه) به گریه کنان امام حسین (سلام الله علیه)

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و هو خیر ناصر و معین الحمد لله و الصلاة
على رسول الله و على آله آل الله لاسیما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء
الله الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما كنا لنهتدی لولا أن هدانا الله.

ایام شهادت جانسوز سیدالشهداء (سلام الله علیه) را به پیشگاه مقدس مولایمان بقیة الله الأعظم (ارواحنا لتراب
مقدمه الفداه)، و همه علاقه مندان به اهل بیت عصمت و طهارت و شما گرامیان بیننده، تسلیت عرض می‌کنم.

خدا را قسم می‌دهم به آبروی حضرت سیدالشهداء، به آبروی مضطرات یوم عاشورا، به احترام قلب‌های لرزان
شب یازدهم محرم، که منت بگذارد بر شیعه و بر عالمیان و بر مظلومان و فرج مولای ما بقیة الله الاعظم را نزدیک
نموده و ما را از یاران خاص او قرار بدهد، از ملازمان او قرار بدهد و چشمانمان را به دیدن جمال نورانی او منور
گرداند.

این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست

این چه شمعی است که جان‌ها همه پروانه اوست

هر کجا می‌نگرم رنگ رخس جلوه‌گر است

هر کجا می‌گذرم جلوه مستانه اوست

هر کسی میل به سوی کرب و بلایش دارد

من چه دانم که چه سری است به در خانه‌ای اوست

یا به تعبیر دیگر

باز این چه شورش است که در خلق عالم است

باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

خدا را شاکر هستیم که به ما عمری داد و محرم امسال را درک کردیم و در به پا داشتن عزاداری سیدالشهداء،
سرور آزادگان، قدمی برداشتیم.

با همه مشکلات، با همه سختی‌ها، با همه گرفتاری‌ها، با همه بیماری‌هایی که امروز در همه جا همه گرفتار هستند و شیعیان هم گرفتار هستند، ولی به کوری چشم دشمنان اهل بیت، به کوری چشم وهابیت، در هر شرائطی و در هر موقعیتی، شیعه دست از عزاداری سید الشهداء بر نمی‌دارد.

چون خون شیعه، رگ و پوست و استخوان شیعه، با عشق حسین سرشته است و عجین شده است.

اگر ما را قطعه قطعه کنند، از هر قطعه قطعه ما، صدای «یا حسین» بر می‌خیزد. از هر قطره خون ما، ناله «یا حسین» بر می‌خیزد. خدایا به آبروی حسینت ما را حسینی زنده بدار و حسینی بمیران و حسینی محشورمان کن.

بهشت، پاداش گریه بر امام حسین (سلام الله علیه)

ما شب گذشته در رابطه با پاداش عزاداری برای سیدالشهداء (سلام الله علیه) روایتی را از آقای «احمد بن حنبل» رئیس حنابله، که وهابی‌ها هم او را قبول دارند عرض کردیم که ایشان در کتاب «فضائل الصحابه»، جلد دوم، صفحه 675 روایتی از امام حسین (علیه السلام) فرزند رسول گرامی اسلام نقل می‌کند که حضرت می‌فرماید:

«مَنْ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ فِينَا دَمْعَةً، أَوْ قَطَرَتْ عَيْنَاهُ فِينَا قَطْرَةً، أَثَوَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْجَنَّةَ.»

هرکسی در مصیبت ما اشکش جاری شود یا یک قطره اشک از چشمش بریزد، خداوند عالم بهشت را به او پاداش می‌دهد.

فضائل الصحابة، اسم المؤلف: أحمد بن حنبل أبو عبد الله الشيباني، دار النشر: مؤسسة الرسالة - بيروت -

1403 - 1983، الطبعة: الأولى، تحقيق: د. وصی الله محمد عباس، ج 2، ص 675، ح 1154

این روایت‌ها نشان می‌دهد که فرهنگ عزاداری برای امام حسین در طول تاریخ بوده و هست و خواهد ماند. در این روایات ندارد که این پاداش برای کسانی است که در روز عاشورا بودند، یا در عصر امام حسین بودند، یا در کربلا بودند؛ نه، این روایت مطلق است و تا قیام قیامت را شامل می‌شود.

روایت نمی‌گوید مثلاً «مَنْ دَمَعَتَا عَيْنَاهُ فِينَا فِي عَصْرِ الْحُسَيْنِ، فِي عَصْرِ الْاِثْمَةِ، فِي زَمَنِ الْحُسَيْنِ»؛ نه، اطلاق روایت تمام عصرها و همه نسل‌ها را فرا می‌گیرد.

اعتراف فرزند خلیفه دوم: انحصار هدایت در امیرالمؤمنین (سلام الله علیه)

در روایت دیگری جناب آقای «خوارزمی» - که از علمای بزرگ اهل سنت هست و «ذهبی» درباره او تعریف و تمجید خیلی ارزشمندی دارد - روایت خیلی جالبی را نقل می‌کند.

من از همه عزیزان تقاضا دارم به این روایت خوب دقت کنند. این روایت، روایتی است که فرهنگ شیعه را خوب به ترسیم کشانده و عقیده شیعه را تثبیت کرده است.

ای شیعه! در هر کجا هستی سرت را بلند کن و به شیعه بودنت افتخار کن و به حسینیت افتخار کن. به ولایت علی و فرزندان علی افتخار کن.

روایت از «عبدالله بن عمر» فرزند خلیفه دوم هست. ایشان می‌گوید رسول اکرم فرمود:

«بي أنذرتم وبعلي بن أبي طالب اهتديتم»

من شما را انذار کرده‌ام و شما را از قیامت ترسانده‌ام و به وسیله علی بن ابی طالب هدایت شما فراهم شده است.

مقتل الحسين، خوارزمی، أبو المؤید موفق بن أحمد، ص 145

یعنی هر کس بخواهد هدایت پیدا کند، هدایت در خانه علی است و فرزندان علی. در غیر در خانه علی هدایتی نیست! اگر کسی معرفت خدا بخواهد، باید برود در خانه خدا. وحدانیت خدا را کسی طلب کند در خانه اهل بیت. اگر کسی بخواهد عبادت خدا را به جا بیاورد باید از اهل بیت بخواهد. لذا فرمود:

«بِنَا عِبْدَ اللَّهِ وَبِنَا عُرِفَ اللَّهُ وَبِنَا وَحَدَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى»

الکافی، کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد؛ ناشر:

دار الکتب الإسلامية، تهران - 1407؛ ج 1، ص 145، ح 10

امام باقر(سلام الله علیه) فرمود: توسط ما باید معرفت خدا صورت بگیرد، وحدانیت خدا را ما باید برای مردم ترسیم کنیم، عبادت خدا باید توسط ما برای مردم معین شود و ترسیم شود.

اگر ما، اهل بیت را کنار گذاشتیم، نستجیر بالله سر از خدای الاغ سوار در می آوریم. سر از خدایی که به تعبیر و هابیت مریض می شود و ملائکه به عیادت او می روند، سر از خدایی که در مراسم حج، توان پیاده رفتن برای سنگ جمرات ندارد و سوار شتر می شود می رود، سر در می آوریم.

خدا را شاکر هستیم به این نعمت ولایت و نعمت: «و بعلی بن ابی طالب اهتدیتم»؛ بعد حضرت، آیه شریفه هفت «سوره رعد» را خواندند که فرموده است:

(إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ)

تو تنها بیم دهنده ای، و برای هر گروهی هدایت کننده ای است

سوره رعد (13): آیه 7

در این باره روایات متعدد داریم. الان فرصت نیست در اینجا بیان کنم. شاید بیش از 40 روایت در منابع اهل سنت داریم که پیغمبر اکرم فرمود:

«أَنَا الْمُنْذِرُ وَعَلِيُّ الْهَادِي، وَبِكَ يَا عَلِيُّ يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ مِنْ بَعْدِي»

جامع الاحاديث (الجامع الصغير وزوائده والجامع الكبير)، اسم المؤلف: الحافظ جلال الدين عبد الرحمن

السيوطي؛ ج 3، ص 281، ح 8644

مصادق این آیه در رسول اکرم و امیرالمؤمنین خلاصه می‌شود. از خود حضرت امیر روایت هست، از «انس بن مالک» روایت هست، از دیگر صحابه روایت هست که مراد از «منذر» در این آیه، رسول اکرم و مراد از «هادی»، امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) است.

لذا نبی مکرم اسلام فرمود:

«بي أنذرتم، وبعلي بن أبي طالب اهتديتم. وقرأ: (إنما أنت منذر ولكل قوم هاد)»

سعادت و شقاوت اخروی در گرو حب و بغض سیدالشهداء (سلام الله علیه)

در ادامه دارد که:

«وبالحسن أعطيتم الإحسان، وبالحسين تسعدون، وبه تشقون . ألا إن الحسين باب من أبواب الجنة،

من عانده حرم الله عليه ریح الجنة»

مقتل الحسين، خوارزمی، أبو المؤید موفق بن أحمد، ص 145

فرمود: وسیله هدایت شما علی است. اگر کسی بخواهد عطایی از خدای عالم درک کند احسانها توسط امام حسن از طرف خدای عالم بر سر بندگان سرسازیر می‌شود.

«و بالحسين تسعدون»: اگر کسی سعادت می‌خواهد در دنیا و آخرت سعادت در خانه حسین هست. شقاوت هم روی گردانی از در خانه حسین است.

هر کس رفت در خانه حسین:

«إِنَّ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ فِي السَّمَاءِ أَكْبَرُ مِنْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمَكْتُوبٌ عَنْ يَمِينِ عَرْشِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِصْبَاحُ هُدًى وَ سَفِينَةٌ نَجَاةٌ»

عیون أخبار الرضا علیه السلام؛ ابن بابویه، محمد بن علی؛ محقق / مصحح: لاجوردی، مهدی، نشر جهان

- تهران، 1378ق؛ ج 1، ص 60، ح 29

و هر کس سوار این کشتی شد نجات می‌یابد و هر کس از سوار شدن کشتی تخلف کرد هلاک خواهد شد. بعد پیغمبر اکرم فرمود:

«إِنَّ الْحُسَيْنَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ»

امام حسین دری از درهای بهشت است

این تعبیر را شما در هیچ جا نمی‌بینید. در هیچ کجا این تعبیر را سراغ ندارید. فرمود:

«مَنْ عَادَاهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رَائِحَ الْجَنَّةِ»

هر کس با حسین در بی‌افتد، بغض حسین در دل داشته باشد، بوی بهشت به مشامش نخواهد رسید.

مقتل الحسين، خوارزمی، أبو المؤید موفق بن أحمد، ص 145

عداوت عجیب «ابن تیمیه» با امام حسین (سلام الله علیه)

حالا شاید فرصتی باشد در شب‌های بعد، عداوتی که «ابن تیمیه» در رابطه با امام حسین (سلام الله علیه) دارد را عرض بکنم.

تجلیلی که از «یزید بن معاویه» دارد؛ او را «امیرالمؤمنین» و «خلیفه پیغمبر» می خواند و می گوید هر گناهی هم «یزید» کرده باشد خدا او را خواهد بخشید!! او می گوید: اصلاً این که می گویند یزید امام حسین را کشته دروغ است!

در جلسات بعد اگر فرصتی بشود، من تصاویر کتاب «ابن تیمیه» را در آنتن زنده نشان خواهم داد تا عزیزان ما ببینند که این شقاوت «ابن تیمیه»، نصب و عداوت «ابن تیمیه» با امام حسین (سلام الله علیه) و عشق و علاقه اش با «یزید» چطور در آثار علمی اش متبلور است.

حتی نزدیکترین افراد به «ابن تیمیه» مثل «ذهبی» که از شاگردان او است، علیه سخنان «ابن تیمیه» سخنان عجیب و غریبی دارد و صراحت دارد بر این که در استاد ما «ابن تیمیه» شعبه ای از نصب بوده! خب اگر ناصبی نباشد نسبت به «یزید بن معاویه» نمی آید این چنین تجلیل کند و این چنین او را تبرئه کند و بگوید اهل بیت امام حسین را برده بودند کربلا برای دلداری!!

خیلی عجیب است؛ امام حسین و بچه هایش را برده بودند برای هوا خوری، ولی حالا عزیزان شما را به قتل رساندند، خیمه های شما را غارت کردند و آتش زدند، کودکان شما را کتک زدند، حریم شما را غارت کردند، آمده بود از اینها دلداری بکند خیلی عجیب است!

من نمی دانم این وهابی ها خجالت نمی کشند، حیا نمی کنند؟! آنهایی که وقتی نام «ابن تیمیه» را می برند «رحمه الله» می گویند؛ یا «رضی الله عنه» می گویند، فردای قیامت پاسخ امام حسین را، پاسخ حضرت زهرا و رسول اکرم را چگونه خواهند داد!؟

عرض کردم «مقتل خوارزمی»، صفحه 145 روایتی را نقل کرده که پیامبر فرموده است که سعادت و شقاوت به محبت و عداوت حسین گره خورده است. او دری از درهای بهشت است و هر کس حسین را دشمن بدارد، بویی از بهشت به مشامش نمی رسد.

ولی با همه این تبلیغاتی که در طول این هزار و چهار صد سال دشمنان اهل بیت، خصوصاً «بنی امیه» و این «شجره ملعونه» در قرآن؛ و نیز «بنی عباس» بدتر از «بنی امیه» و بعد از او، «وهابیت» علیه اهل بیت کرده‌اند و خواستند نور الهی را خاموش سازند:

(يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ)

آنها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند، ولی خدا نور خود را کامل می‌کند هر چند کافران خوش نداشته باشند

سوره صف (61): آیه 8

اینها خواستند «حسین» که نور الهی است را خاموش کنند، ولی اراده خدا بر این تعلق گرفته که نور حسین در طول تاریخ درخشش کند و قلب‌ها، قلب شیعه، قلب سنی، قلب یهودی، قلب مسیحی، برای حسین (سلام الله علیه) بتپد.

حتی شما ببینید «زرتشتی» ها در ایام محرم برای امام حسین عزاداری می‌کنند. «مسیحی» ها عزاداری می‌کنند. «یهودی» ها، آنهایی که فطرت خبیثه ندارند، برای امام حسین عزاداری می‌کنند.

عشق حسین، شیعه و سنی، مسلمان و غیر مسلمان نمی‌شناسد. شیعه در طول این هزار و چهار صد و اندی سال بعد از شهادت امام حسین، یک سالی، یک روزی، یک ساعتی از عشق حسین غافل نمانده است. چون رسول اکرم فرمود:

«إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا»

خدای عالم از عشق حسین آتشی در دل‌ها ایجاد کرده و این آتش خاموش شدنی نیست.

مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل؛ نوری، حسین بن محمد تقی؛ محقق / مصحح: مؤسسة آل البيت

عليهم السلام، ناشر: مؤسسة آل البيت عليهم السلام، قم - 1408ق؛ ج 10، ص 318، ح 12084

حتی در قیامت هم صدیقه طاهره با آن پیراهن آغشته به خون می‌آید و تمام خلائق از اولین تا آخرین، ناله صدیقه طاهره را در مصیبت حسین می‌شنوند، ضجه می‌زنند، ناله می‌زنند و آتش می‌گیرند.

بشارتی ماندگار از پیامبر اکرم به فاطمه زهرا (سلام الله علیها)

باز در روایتی نبی مکرم (صلی الله علیه و آله) به صدیقه طاهره می‌فرماید:

«يَا فَاطِمَةُ كُلُّ عَيْنٍ بَاكِئَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنٌ بَكَتْ عَلَى مُصَابِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِنَعِيمِ الْجَنَّةِ.»

بحار الأنوار (ط- بیروت)، مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی؛ ناشر: دار إحياء التراث العربي، بیروت -

1403؛ ج 44، ص 293، ح 37

فرمود: زهرا جان! فردای قیامت تمام چشم‌ها گریان است؛ پرونده‌ها را می‌بینند، گناهان را می‌بینند، نتیجه اعمال شان را می‌بینند، لذا گریه می‌کنند و ضجه می‌زنند ولی چشم کسانی که برای حسین گریه کرده‌اند، در قیامت گریان نخواهد بود.

این روایت، عجیب است. من در میان روایاتی که درباره قیامت دیده‌ام، این روایت برایم خیلی عجیب و تکان دهنده است.

در این روایت دارد که گنهکاران در روز قیامت وقتی عذاب را می‌بینند، غضب خدا را می‌بینند، برخورد خشن و تند ملائکه مأمور الهی را می‌بینند، گریه می‌کنند. دارد که 500 سال شبانه روز گریه می‌کنند و ضجه می‌زنند.

ملائکه خطاب به اینها می‌گویند: به جای این همه گریه و ضجه و اشک که در اینجا می‌ریزید، ای کاش در دنیا یک لحظه اشک ریخته بودید و امروز از عذاب خدا در امان بودید و اینجا این اشک‌ها را نمی‌ریختید.

لذا پیغمبر فرمود: زهرا جان!

«كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنٌ بَكَتْ عَلَى مُصَابِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا ضَاكِئَةٌ مُسْتَبَشِرَةٌ بِنَعِيمِ الْجَنَّةِ»

آن چشمی که برای حسین گریه کند فردای قیامت خوشحال است و به او بشارت بهشت خواهند داد.

بحار الأنوار (ط - بیروت)، مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی؛ ناشر: دار إحياء التراث العربي، بیروت -

1403؛ ج 44، ص 293، ح 37

روایتی عجیب، درباره ارزش گریه بر امام حسین (سلام الله علیه)

مرحوم «سید بن طاووس» متوفی 664؛ که یکی از اعظم علمای شیعه هست، می‌گوید من به قدری خدمت مولایم حضرت ولی عصر رسیدم که با تن صدای او هم آشنا هستم! حتی اگر پشت دیواری هم، صدای مهدی فاطمه، یوسف زهرا را بشنوم، تشخیص می‌دهم که این صدای مولایم و اربابم هست.

در میان بزرگان ما، کمتر کسی است که به اندازه «سید بن طاووس» با حجت بن الحسن مولایمان بقیة الله الاعظم، اینقدر انس گرفته باشد. ایشان می‌گوید:

«رُؤِيَ عَنِ آلِ الرَّسُولِ أَنَّهُمْ قَالُوا «

ایشان به عنوان یک امر مسلم می‌گویند که «آل رسول» فرمودند:

«مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى فِينَا مِائَةً فَلَهُ الْجَنَّةُ»

هر کس در مصیبت ما گریه کند و یا کسی صد نفر را بگریاند، خداوند بهشت را به او ارزانی می‌دهد.

تا آنجایی که فرمود:

« وَ مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى وَاحِدًا فَلَهُ الْجَنَّةُ وَ مَنْ تَبَاكَى فَلَهُ الْجَنَّةُ »

هر کسی گریه کند و یک نفر را بگریاند و یا خود را در مصیبت امام حسین به حالت گریه بزند، بهشت بر او واجب می شود.

بحار الأنوار (ط- بیروت)، مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی؛ ناشر: دار إحياء التراث العربي، بیروت -

1403؛ ج 44، ص 288، ذیل حدیث 27

بعضی وقت انسان گریه اش نمی آید، خودش را به گریه می زند. فرمود: همین حالت گریه کردن هم، پاداشی جز بهشت ندارد. حتی حالت گریه کردن.

خیلی عجیب است. یعنی روایاتی که در این زمینه هست، یکی، دوتا، سی تا نیست، شاید بگویم فوق استفاضه نه، قریب به تواتر در این زمینه روایت آمده است بر این که برای گریه برای امام حسین (سلام الله علیه)، پاداش بهشت منظور شده است.

مرحوم «شیخ عباس قمی» که چندین سال شبانه روز زحمت کشیده و صد و ده جلد «بحار الانوار» را در دو جلد خلاصه کرده، می گوید: "من این همه روایات را خواندم، این همه حدیث را خواندم؛ به این نتیجه رسیدم که تنها راه نجات در فردای قیامت، گریه برای امام حسین است. غیر از حسین و غیر از عزا برای حسین و گریه برای حسین، فردای قیامت راه نجاتی برای کسی نیست!"

این سخن کسی است که تمام عمرش را در نشر احادیث اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) گذرانده است. کسی نیست که فقط دو روز، سه روز یا ده روز با احادیث اهل بیت انس داشته باشد.

وعده قطعی امام رضا (سلام الله علیه) به گریه کنان امام حسین (سلام الله علیه)

روایت «ریان بن شیب» را عزیزان زیاد شنیده‌اند که حضرت رضا (سلام الله علیه) فرمود:

«يَا ابْنَ شَيْبٍ إِنْ كُنْتَ بَاكِيًا فَبَاكِ لِلْحُسَيْنِ»

اگر می‌خواهی گریه کنی برای حسین گریه کن.

حالا این شاء الله ما در جلسات بعدی اشاره خواهیم کرد. ولی ذیل روایت، خیلی عجیبی است، آقا امام هشتم به

«ریان بن شیب»، می‌فرماید:

«يَا ابْنَ شَيْبٍ إِنْ بَكَيتَ عَلَيَّ الْحُسَيْنِ (ع) حَتَّى تَصِيرَ دُمُوعَكَ عَلَيَّ حَدِيكًا»

اگر برای حسین گریه کنی به طوری که اشک‌هایت از گونه‌هایت جاری شود

«غَفَرَ اللَّهُ لَكَ كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ»

خدای عالم تمام گناهانت را می‌بخشد

«صَغِيرًا كَانَ أَوْ كَبِيرًا قَلِيلًا كَانَ أَوْ كَثِيرًا»

این گناه صغیره باشد یا کبیره باشد. گناه کم باشد یا زیاد باشد.

إقبال الأعمال (ط- القديمة)، ابن طاووس، علی بن موسی، ناشر: دار الکتب الإسلامیه، تهران - 1409ق؛

ج2، فصل فیما نذکره من عمل أول لیلۃ المحرم، ص 545

حالا من به بینندگان عزیز قول می‌دهم که در رابطه با این قضیه بیشتر صحبت کنم. که یکی از بزرگترین و

مهمترین چیزی که باعث بخشش گناهان می‌شود، گریه برای امام حسین (سلام الله علیه) است.

یعنی وقتی ما روایات را ملاحظه می‌کنیم، احادیث را مورد دقت و تدبر قرار می‌دهیم، می‌بینیم که در هیچ عملی،

این تعابیر به کار نرفته است.

حالا اهل سنت تصور نکنند که اینها غلو است و شیعه‌ها در کتاب‌هایشان آورده‌اند. نه، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** من از کتب اهل سنت، هم از «صحیح بخاری»، هم از «صحیح مسلم» و دیگر کتب نقل خواهم کرد که آورده اند که اگر کسی فلان عمل را انجام بدهد، خدای عالم تمام گناهان او را می‌بخشد ولو به اندازه کف دریاها باشد.

آن آقایانی که در اینگونه روایات تشکیک می‌کنند، این روشن فکران منحرف، اینها از رحمت خدا، از مغفرت خدا اطلاعی ندارند.

اینها از عنایت خدای عالم و اهل بیت به ویژه امام حسین (سلام الله علیه) خبر ندارند که امام هشتم فرمود: "فرزند شیبب! اگر اشکت از گونه‌هایت جاری شود، خداوند تمام گناههای تو را صغیره باشد یا کبیره، کوچک باشد یا بزرگ، مورد عفو و بخشش قرار خواهد داد.

حالا من **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** در جلسات بعد، یک نکاتی را عرض خواهم کرد. حتی در رابطه با حق الناس که بر گردن انسان هست و او توانایی حلیت گرفتن از صاحب حق را ندارد و یا امکانش برای او نیست، آنهایی که برای امام حسین گریه می‌کنند، امام حسین فردای قیامت از آنها برای صاحب این گناه و صاحب حق، حلیت می‌گیرد.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ در جلسات بعد، به دنباله این مطالب، مطالبی را خدمت عزیزان تقدیم خواهیم کرد. خدا را قسم می‌دهیم به آبروی سیدالشهداء و شهدای رکابش و مضطرات یوم عاشورا و آن قلب‌های لرزان شب یازدهم محرم، قسمش می‌دهیم این توسلات را از همه ما قبول کند؛ حوائج مان برآورده نماید و دعاهایمان به اجابت برساند.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ویژه برنامه قتیل العبرات با کارشناسی استاد شریفی

مجری:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجَّلَ فَرَجَهُمْ»

عرض سلام و ادب و احترام و ارادت و تسلیت و و تعزیت ابتدا تقدیم به ساحت مقدس حضرت ولی عصر(عج) و بعد از آن سلام‌ها و عرض هرادت‌ها و عرض تللیت‌های ما را کسانی پذیرا باشند که در وجود شان خورشید درخشان همیشه در حال تابیدن است و آن خورشید چیزی نیست جز محبت اهل بیت(علیم السلام).

یک وقت‌های به دوستانم به آنجای که صحبت می‌کنم می‌گویم که یک انسان‌های هستند که از برادرانم آنها را بیشتر دوست دارم و یک دلیل محکم پسند برای شان می‌آورم می‌گویم واسطه برادری من و برادرانم پدر و مادرم هستند اما افرادی هستند که واسطه برادری من و آنها محبت اهل بیت و محبت امیرالمؤمنین است و اینها کسانی هستند که از برادر برای من عزیزتر هستند نیت کردم نظر کردم به نیت شفا، به نیت عبادت، به نیت موفقیت، به نیت دفع همه بلاها مخصوصاً به نیت تعجیل در فرج هر شب برنامه را با این که برنامه عاشورایی است و برای دهه محرم است با یک شعر تقدیم به آقا امیرالمؤمنین شروع بکنم و امشب این چند بیت را می‌خوانم که :

فقط دعای کسی مستجاب می‌گردد که قوط قالبش اینجا شراب می‌گردد.

غلام همت آنم که زیر چرخ کبود غلام قنبرش عالی جناب می‌گردد

نگاه حضرت ساقی به هر کسی افتاد اگر چه ذره ولی آفتاب می‌گردد

به هر دری که رسیدی و قفل بود نترس به نام نامی او فتح باب می‌گردد

به یمن جوهر عشق علی و اولادش نصیب رو سیه‌هان هم ثواب می‌گردد

خوشا به حال کسی که شبیه ابراهیم در آستان حسینش مجاب می‌گردد

نشان دهید به مستان که دور قبر قمر هنوز هم که هنوز است آب می‌گردد

نجف نرفته چه می‌فهمد این حقیقت را که کعبه دور سر بوطراب می‌گردد

باز «بسم الله الرحمن الرحيم» عاشقی هم عاشقی‌های قدیم، در خدمت استاد گرانقدر جناب آقای شریفی هستیم
عرض سلام و ادب و احترام و تعزیت.

آقای شریفی:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

بنده هم عرض سلام دارم خدمت شما و همچنین بینندگان عزیز شبکه جهانی حضرت ولیعصر(عج) این ایام را
هم به نوبه خودم تسلیت عرض می‌کنم اول به آقا حجت ابن الحسن(عج) بعد به همه شیعیان و محبین اهل بیت
و امیدوار هستیم که امسال آخرین سالی باشد که بدون درک حضور حجت ابن الحسن(عج) این خیمه عزا را
برپا می‌کنیم.

مجری:

الهی آمین

آقای شریفی:

در خدمت شما هستیم جناب استاد علوی بزرگوار استفاده کردیم از شعر بسیار زیبای تان.

مجری:

بزرگوار هستید شما جناب آقای شریفی، خدا را شاهد می‌گیرم که به این برنامه و این دست برنامه‌ها به چشم این نگاه می‌کنم که وارد یک هیئت عزاداری شدم می‌خواهم یاد بگیرم می‌خواهم به فهم و بصیرت خودم اضافه بکنم و اشک بریزم.

جناب استاد شریفی بگذارید که باب سخن را از این نکته آغاز کنیم که گاهی اوقات یک تردیدهای را تردید افکنی‌های را دشمنان تشیع و دشمنان اسلام ایجاد می‌کنند از یک جهت انسان می‌گوید که خب جواب ابلهان خاموشی است و این‌ها در حدی نیستند اصلاً عددی نیستند که آدم بخواهد پاسخ اینها را بدهد و خیلی از اوقات دیدیم که بچه‌های پنج ساله شش ساله هفت ساله جواب شبهات این‌ها را داده‌اند اما از جهت دیگر لازم هست یک روشنگری‌های بشود لازم هست یک نقاطی روشن بشود و راجع به آن بحث بشود برای کسانی که ممکن است که یک تزلزلی در خود شان داشته باشند از اینجا آغاز کنیم بعضی از مدعیان دروغین مخصوصاً مدعیان دروغین مهدویت از جمله احمد بصری می‌آید یک شبهاتی ایجاد می‌کند و از این ناحیه می‌خواهد به امام حسین و اهل بیت خدشه وارد بکند از جمله تردیدهای که ایشان در به قول خودش تفسیر دعای عرفه از ایشان صادر شده و گفته می‌خواهیم که جواب حضرت عالی را برای ایشان بشنویم و بیان بکنید.

آقای شریفی:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

ببینید جناب استاد علوی همینطور که در روایات آمده کشتی هدایت آقا ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) از بیقه ائمه سرعت آن بیشتر است به طبع دشمنان بیشتری هم آقا ابا عبدالله الحسین دارد یعنی ایام محرم که می‌رسد از زمین و زمان شبهات در سر این موضوع می‌آید هر چند هر سال این گسترش ندای حسینی افزایش پیدا می‌کند یعنی اگر شما نسبت به سی سال قبل، چهل سال قبل، ده سال قبل را نگاه کنید در عالم این عزای که هر

سال بر پا می‌شود برای آقا ابا عبدالله الحسین در سالیان گذشته نبوده و جریان‌ها و مدعیان دروغین مهدویت هم از این قاعده مستثنی نیستند آنها هم سعی می‌کنند به یک نحوی حرکت آقا ابا عبدالله الحسین را شخصیت ایشان را زیر سؤال ببرند علت آن هم چه است؟ بارها من در برنامه‌هایم گفته‌ام قرار است جعل صورت بگیرد یک جعل وقتی کنار یک اصل می‌آید دوتا کار باید انجام بشود یکی این که آن شأنیت اصل باید زیر سؤال برود بیاید آن رطبه‌ی آن را به اصلاح عیار آن بیاید پایین تا این شیء جعلی تا این شخص جعلی کنار آن در یک کفه ترازو قرار بگیرد آقای احمد بصری هم این قاعده مستثنی نیست و همچنین کاری را انجام داده است بینندگان عزیز دقت داشته باشید در این کتابی که بنده خدمت شما بینندگان عزیز نشان خواهم داد:

کتاب متشابهات، جلد دوم، آقای احمد بصری در صفة 30، پرسش 27

معنی سخن امام حسین چیست؟ که خداوندا من را از خواری نصر بیرون آور و از شک و شرک پاکم فرما
نکنه اول بگویم دوستان عزیز دقت کنید یک مقطعی آقای احمد بصری از دعای عرفه ای که این اضافه است

و یک زیادتی است که از کلام معصوم صادر نشده است خودش یک بحث مفصل می‌طلبد اصلاً این مقطع دعا از امام حسین هست یا نیست که علما تصحیح کردند از جمله علامه مجلسی، آیت الله شبیری زنجانی و دیگر بزرگواران عزیز که این مقطع مال صوفیه است که به دعای یک مقطع اضافی است به دعای عرفه که مال یک شخص صوفی است ما فعلاً به این کاری نداریم در این جلسه نمی‌خواهیم این را نقد کنیم که اصلاً این دعا جزء دعای عرفه این مقطع جزء دعای عرفه هست یا نیست این را می‌بوسیم فعلاً می‌گذاریم کنار این شاء الله در جلسات بعد مفصل این را بحث می‌کنیم و این را هم من بگویم آقای احمد بصری یک موردی ندارد که به یک روایت و یک مطلبی استدلال کرده باشد که در آن انقاد نباشد یعنی همان کلام خداوند در قرآن که تصریح می‌فرماید کسانی به متشابهات استدلال می‌کنند که قلوب شان در دل شان مرض هست یعنی تمام استدلال‌های این جریان

از روایات ضعیف، جعلی، موضوع روایاتی که کعب الاحبارها رسیده یا تصحیف صورت گرفته یا خدمت شما عرض کنم نسخه بدل هست اینجا هم همین نمونه، خب آقای احمد در اینجا **در صفحه 32**، در جواب می-گوید: شرک نفسانی که مخفی‌ترین نوع شرک است و همان منیت می‌باشد که مخلوق را از آن گریز نیست این منیت او را با ظلمت و عدمی که بودن وجود آن فقط خدای سبحان و کتعال می‌ماند و لاغیر در هم می‌آمیزد و از همین رو به این معنا هر بنده از بندگان خدا مشرک می‌باشد امام حسین(ع) هم «نعوذبالله، نعوذبالله» این معنای شرک و نیز آنچه از شرک به همراه دارد را قصد کرده است. خب آقای احمد بصری در این ادعا و در این سخن خودش مدعی می‌شود که نعوذبالله امام حسین دچار یک ظلمت یک شرک نفسانی و یک منیتی بود در مقابل خدا لذا دعا کرد از خدا خواست که من را از این شک و شرک و شبهه بر طرف کن، این کلام آقای احمد را بیندگا عزیز ما این شاءالله سعی می‌کنیم در چند قسمت از این برنامه‌های که داریم در ایام محرم کامل نقد کنیم فعلاً آنچه که امشب من می‌خواهم خدمت شما بینندگان عزیز ارائه بدهم بیایم سراغ این نکته علت و ثمره و نتیجه شک، شرک و شبهه و منیت از نگاه خود آقای احمد بصری آقای احمد می‌گوید امام حسین دچار شک بود شرک بود و شبهه در وجودش و منیت خب می‌خواهیم ببینیم احمد در کتب خود این منیت را چه تعریف کرده است؟ علت کسی که به منیت دچار می‌شود چه است و ثمره این؟ نکته اول بینندگان عزیز دقت کنید آقای احمد بصری در کتاب

پاسخ‌های روشن‌گرانه خودش، جلد چهارم، در صفحه 84

خب سائلی از این آقا سؤال می‌پرسد:

چگونه بر منیت غالب شوم آیا مداومت بر نماز و اعمال اینها من را از منیت پاک می‌کند؟

آقای احمد بصر در **صفحه 85**، جواب می‌دهد:

به جا آوردن عبادات و دعا کردن در مسیر مبارزه با منیت قرار دارد ولی برای جنگ با منیت فقط به دعا و عبادت اکتفا نکن بلکه باید در این زمینه اخلاص وجود داشته باشد باید خواست الهی بر خواست و اراده انسان مقدم گردد تا جای که اراده انسان به پایان خود برسد و بر آدمی چیزی جز اراده خداوند و عمل به آن باقی نماند.

جناب استاد علوی آقای احمد در این سخنش مدعی است کسی دچار منیت می‌شود که در وجودش چه نیست؟ اخلاص نیست، آقا امام حسین دچار منیت شد به چه دلیل؟ طبق تعریف آقای احمد بصری چون امام حسین در وجودش اخلاص نبود اخلاص نداشت دچار منیت می‌شود، دچار انا بودن می‌شود به قول خود این آقا یا در کتاب دیگر این آقا

کتاب جهاد درب بهشت است در اینجا، صفحه 15

نفس، همان که آقای احمد ادعا کرده بود امام حسین دچار شرک نفسانی بود و آن اساس (این یعنی نفس) اساس بلاء و خانه دردها است که اگر در آن کاستی‌های سازگار با شهوات دنیوی نبود و همچنین اگر در آن علت همه دردها (همان منتیت که آقای احمد می‌گوید امام حسین دچار آن بود نعوذبالله)

شیطان هیچ راه نفوذی بر انسان نداشت. پس اگر منیت در انسان نفوذ کرد یعنی چه کسی نفوذ کرده؟ شیطان، امام حسین(ع) اخلاص ندارد شیطان در امام حسین نفوذ می‌کند و امام حسین(ع) دچار منیت می‌شود. ادامه آن را بخوانیم با هم. پس با سلامتی آن انسان سالم می‌شود و با درد آن مریض می‌گردد و با مرگ آن می‌میرد پس امام حسین(ع) نعوذبالله طبق حرف احمد انسان سالمی بود یا انسان مریضی بود؟ دچار منیت شده شیطان نفوذ کرده انسان مریضی است و شیطان که لعنت خدا بر او باد یا آنچه در نفس انسان است برای ضربه زدن به او به کار می‌گیرد و همان منیت و انا می‌باشد و سلاح شیطان نفس و منیت انسان است و نیز جای برای فرو بردن آن سلاح یا اینکه آنچه در دنیا است برای ضربه زدن به نفس از طریق نفس‌های وی استفاده می‌کند. پس در حال حاضر سلاح شیطان و ترکیب آن از نفس و آنچه را احاطه کرده را شناختیم و بدین وسیله دریافتیم

که معنی مبارزه با نفس همان جهاد اکبر است چون حفظ و نگهداری نفس در این مبارزه باعث پیروزی بر شیطان و شکستن سلاحش و غلبه کردن بر آن است. پس

طبق این کلام دیگر آقا امام حسین(ع) انسان بیمار نعوذبالله و شیطان بر او پیروز شده است و آقا امام حسین به این دلیل به منیت دچار شد که در جهاد با نفس و مبارزه با نفس شکست خورد از شیطان. کدام شیعه یا اینکه نه کدام سنی حتی شما می‌توانید پیدا کنید ه چنین مطالبی را گفته باشد؟ این همان نفاق در این جریان‌ها است برای همان که گفتم جعل قرار است کنار اصل قرار بگیرد.

یا در کتاب دیگرش این آقا کتابی است **خطاب به طلبه‌های حوزه علمیه** اینجا تصریح می‌کند

پس مواظب باشید که ابلیس با ندایش شما را از راه به در نکند

ندای ابلیس چه است؟

ندای ابلیس بیماری منیت است که انسان را دچار می‌سازد

آقای احمد الحسن مدعی است که فرستاده امام مهدی است در این مورد این مطالب را رابطه با آقا امام حسین(ع) می‌گوید. پس علتی که امام حسین دچار شک و شرک و منیت شده است شکست امام حسین(ع) از شیطان نفوذ شیطان بر امام حسین و اینکه در امام حسین اخلاص وجود نداشته است. حالا برویم ببینیم ثمره این چه می‌شود؟ کسی که به این دچار شد به این منیت دچار چه موردی می‌شود؟ نکته اول دوباره در همین خطاب به طلبه حوزه‌های علمیه، ایام محرم و عاشورا است ببین این آقا چه دارد می‌گوید:

امام حسین در کربلا با دنیا و زیورآلات آن روبرو شد امام حسین با منیت روبرو شد پس مواظب باشید که ابلیس با ندایش شما را از راه به در نکند.

خب امام حسین که دچار منیت بود از این طرف هم این آقا می‌گوید در کربلا امام حسین با منیت روبرو شد شکست جناب استاد علوی در کربلا یا پیروز شد طبق حرف احمد؟ شکست خورد چون شیطان بر او غلبه کرد دچار منیت شد، پس ثمره این که امام حسین(ع) دچار منیت شده است یعنی شکست حضرت در کربلا. مورد بعدی که من متأسف هستم دارم اینها را می‌خوانم

مجری:

استغفرالله ربی و اتوب الیه

آقای شریفی:

دو باره همین کتاب **خطاب به طلبه‌های حوزه‌های علمیه** این آقا می‌گوید:

من از شر منیت به خدا پناه می‌برم بنده فقیر مسکین بی‌نوا در میان دستان خداوند هستم هر عاقلی که طالب حقیقت است را دعوت می‌کنم تا تبری به دست گرفته همان گونه که حضرت ابراهیم به دست گرفت و همه بُت‌های را که به غیر از خداوند مورد پرستش قرار داد را نابود سازد من جمله بُت موجود در میان وجود انسان که همان منیت است.

نعوذبالله، نعوذبالله این آقا می‌گوید امام حسین(ع) بُت پرست بود یکی بُتش از خرما بود یکی بُتش از سنگ بود امام حسین(ع) هم یک بُتی می‌پرستید و مشرک بود بُتش شخصیت و منیت خودش بود، این هم یکی دیگر از آن اهانت‌های که آقای احمد بصری امام حسین را در نفاق و در لفافه متهم به مشرک بودن و تکفیر امام حسین(ع) از این مطالب ثابت می‌شود. مورد بعدی

پاسخ‌های روشن‌گرانه، جلد چهارم جناب آقای احمد بصری دو باره، صفحه 60

می‌گوید: آقا رسول خدا آمد برای اینکه مکارم اخلاق را به کمال برساند

بعد خودش توضیح می‌دهد می‌گوید:

اگر از من بخواهید که این شیوه را در یک عبارت خلاصه کنم به شما می‌گویم خودت با بکش پروردگارت را بشناس نفس انسانی نور و ظلمت است و آدمی به مقدار سیطره نور و واپس‌گرایی ظلمت در نفسش به پروردگارش شناخت و معرفت می‌یابد اگر بخواهم اسامی را با وجه تسمیه‌ی آن برای شما باز خوانی کنم می‌گویم نور هُو است و ظلمت منیت است.

یعنی امام حسین(ع) دچار ظلمت بود

هر گاه در مقابل هُو بگویی من می‌بینی که ظلمت در نفس تو گسترش یافته و شما از معرفت دور شدی و پیش از پیش در جهل و کوردلی نزدیک شدی.

خب وقتی امام حسین(ع) دچار منیت شده طبق حرف این آقا یعنی این که از معرفت خدا دور شده به چه رسیده نعوذبالله؟ به جهل و کوردلی، پس آقا امام حسین(ع) بُت پرست شد، مشرک شد، جاهل شد، کوردل هم شد و از معرفت خدا هم دور شد.

مجری:

آقا خیلی بحث سنگینی بود خیلی من و بینندگان محترم را قطعاً آزار داد. اجازه می‌دهید برویم یک میان برنامه ببینیم و برگردیم باز در خدمت شما باشیم؟

آقای شریفی:

در خدمت شما هستیم

مجری:

یک صلوات بفرستید در این فاصله

حسینیه‌ای شبکه جهانی ولیعصر(عج) در خدمت شما هستیم، این که عرض کردم برویم میان برنامه بینیم و برگردیم از بس این بحث برای خود من سنگین بود و دشوار بود شنیدن آن امام ناگزیر هستیم که سراغ این مباحث برویم و قطعاً استاد شریفی بزرگوار خود شان هم درد صد ها هزار برابر ما تجربه کردند با توجه به تحقیق‌ها و پژوهش‌های که در این زمینه داشتند. جناب استاد با ادامه بحث در خدمت شما باشیم.

آقای شریفی:

بزرگوار هستید من باز هم عذرخواهی می‌کنم از بینندگان بخاطر پخش این موارد چاره ای نیست یعنی وظیفه است دیگر گاری نمی‌شود کرد وگرنه برای همه مان سنگین است در این ایام بیان این مطالب در رابطه با آقا امام حسین حالا این شاءالله تکمیله آخر بحث یک تکمیله‌ای خواهم زد آنجا روی موضوعی که شما فرمودید مطلبی را خواهم گفت.

خب ببینید یکی دیگر از مطالبی که آقای احمد تصریح می‌کند ثمره وجود منیت در آقا امام حسین(ع) به کجا می‌رسد این مطلب است: کتاب دیگری دارد این جریان به نام **جهاد درب بهشت است**، در این کتاب جناب آقای احمد در **صفحه 68** می‌گوید:

اما راه دوم برای شناخت خلیفه خدا در زمینش همان سلاح انبیاء و اوصیاء است که آن علم و حکمت است که از طریق کلام و دستیابی به راه حلی برای مشکلات و امور جریان شناخته می‌شود و برای انسان لازم و ضروری است که از منیت جدا شود تا حکمت و علم آنها برای وی آشکار گردد، و یاد داد به آدم همه اسماء را و آنگاه حقایق آن اسماء را در نظر فرشتگان پدید آورد

این آیه قرآن را می‌آورد آقای احمد و می‌گوید:

این بهترین دلیل بر خلیفه خدا در زمین است.

خلیفه خدا پس چه زمانی می‌تواند خلیفه بشود به این جایگاه برسد؟ جای این که از منیت جدا بشود تا علم الهی و لدنی را خدا به او بدهد، خب امام حسین(ع) که از منیت جدا نشد و دارای منیت و شرک و شک و شبهه بود یعنی چه آقای استاد علوی؟

مجری:

یعنی به آن درجه امامت نرسیده

آقای شریفی:

اصلاً امام حسین خلیفه الهی نیست چون خلیفه الهی منیتی در وجودش نیست شک و شبهه‌ای در وجودش نیست و این بهترین دلیل خلیفه خدا بر زمین است یعنی اگر کسی این را نداشته باشد بهترین دلیل همین است که این آقا را بگوییم انکار کنیم و رد کنیم خلافت الهی او را، آقای احمد تصریح می‌کند خب امام حسین که دچار منیت شده پس خلیفه الهی نیست. مورد بعدی:

پاسخ‌های روشن‌گر بر بستر امواج، جلد پنجم، در صفحه 6

این آقا تصریح می‌کند که بله در رابطه با خواب صحبت می‌کند که یکی از اشتراکات مدعیان دروغین همه شان استدلال به خواب و استخاره است معمولاً می‌گوید:

این خواب به اسطلاح یک طریق وحی است برای هدایت و ادامه‌اش می‌آید می‌گوید که و آن همان دعوت حقیقی به اسلام حقیقی است چون معنای جنگ در اینجا همان جنگ حقیق با منیت است که آن یک حجاب ظلمانی در نفس انسان است که این منیت انسان را دچار چه می‌کند؟ به نور خداوند سبحان تشکیک وارد می‌کند.

یعنی آقا امام حسین(ع) نعوذبالله یک حجاب ظلمانی نفسانی داشت که به واسطه این منیت و این حجاب توحید او هم زیر سؤال هست، به نور خداوند سبحان هم تشکیک وارد کرده است لذا احمد می‌گفت در وجود امام حسین شک بود شبهه بود در مقابل خداوند توحید امام حسین هم رفت زیر سؤال یعنی خلافت الهی او را که رها کن امام حسین پُت پرست و مشرکی که حتی توحید هم نداشت به، نعوذبالله، این هم یکی دیگر از آن اهانت‌های آقای احمد خدمت شما عرض کنم من این قسمت بحث را هم با این جمع کنم **فتنه گوساله، جلد اول، صفحه 42، آقای احمد می‌گوید:**

باید بدانید چه چیزی باعث شد سامری فریب بخورد؟ حق آن است که آن چیز ریشه هر فتنه‌ای است و آن همان هوای نفس و منیت و شیطان و ظواهر دنیا است

که متأسفانه آقای احمد گفته بود امام حسین دچار همین‌ها بود تشبیه آقا امام حسین به سامری حضرت موسی، من حرفم این است جناب استاد علوی هزار اندی سال شیعه داد زد که آقا والله بالله به پیر به پیغمبر اهل بیت و امیرالمؤمنین خدا نیستند جبهه مخالف هزار و اندی سال دارد داد می‌زند والله و بالله به پیر به پیغمبر بزرگان ما این ردائل از آنها ثابت نیست یا توجیه می‌کنند این ردائل را دشمن یک خوابی برای ما دیدی خوابش هم این بود به نام امام حسین الان آمده‌اند امروز این حرف‌ها را می‌زنند که من بیایم اینجا بعد از هزار و خُرده‌ای سال بنشینم بگویم والله به پیر به پیغمبر امام حسین ما بُت پرست نبوده، امام حسین ما مشرک نبوده، امام حسین ما نیت نداشته، به امام حسین ما شیطان غلبه نکرده وای به آن شیعه‌ای که دم از حسین بزند و بعد دنبال این فرقه باشد و این افراد این شخص را قبول کند با این اعتقاداتی که به امام حسین دارد می‌بندد این جریان آمده است به نام امام حسین و به نام آقا امام زمان امام حسین و امام زمان را بزند مواظب باشیم فریب این جریان را نخوریم. و در خدمت شما هستیم.

مجری:

بزرگوار هستید، جناب استاد یک سؤال تکمیلی بپرسم برای این بحث و آن این که من وقتی از یک ادعای خیلی دم بزنم خیلی ادعا بکنم به یک چیزی مثال بزنم مثلاً همه جا عنوان کنم در همه گفته‌هایم بیان کنم بگویم که من از دروغ بیزار هستم و هرگز دروغ نمی‌گویم خب خیلی باید حواسم جمع باشد که واقعاً دروغ نگویم که حرفم با علمم یکی بشود و دیگران باور کنند آقای حسن بصری که حیفم می‌آید اسم آقا را در مورد شان به کار ببرم احمد بصری در تمام جملاتش در تمام پیام‌هایش در پیام جواب‌های که ایشان داده به سؤالات سؤال کننده‌گان این کلمه منیت به چشم می‌خورد و اینکه ایشان چقدر از این منیت متنفر است آیا واقعاً خودش این منیت را ندارد؟

آقای شریفی:

ببین در رابطه به سؤالی که شما پرسیدید این را باید چند بخش کنیم خب این آقا از یک مقطعی اضافه از دعای عرفه که گفتیم ثابت هم نیست آمده چنین اهانت‌های به امام حسین(ع) کرده ما می‌خواهیم رجوع کنیم به دعای خود آقا این آقا هم خودش دعا دارد یعنی ظاهر آن ادعیه را برداشته و مصداق را چه کسی قرار داده؟ خود امام، ما می‌خواهیم بگویم خب حالا بیاییم رجوع کنیم به کلام خود این آقا، این آقا یک سری دعا‌های دارد اگر و قرار ظاهر دعا و مصداق آن خودش شخص گوینده باشد خب این آقا هم باید مصداق این کلام خودش باشد دیگر، من چندتا را می‌خوانم بعد از شما سؤال می‌پرسم.

مجری:

یعنی دعا تولید کرده خودش؟

آقای شریفی:

بله دیگر یک حرف‌های که در رابطه به خودش زده است

جواب‌های روشن کننده از راه امواج، صفحه 18

من، من احمد بصری بنده حقیر، بی ارزش، ذلیل، کم عمل و کثیرالخطا هستم.

خب این نکته را داشته باشیم پس تا اینجا، این یک دعای احمد بصری.

دوباره در کتاب دیگر

خطبه حج، آقای احمد الحسن، صفحه 7

البته سید هم نیست ایت ادعایش هم دروغ است

من بنده بی‌نوا همه شما را بهتر و برتر از خودم می‌بینم.

که این خیلی شبیه است به همان خطبه‌ای که جناب ابوبکر بعد از این که به خلافت رسید اولین خطبه‌ی که خواند همین نکته را بیان کرد که آقای احمد هم همینجا این اشاره را دارد. مورد بعدی

جواهای روشن کننده از راه امواج، قسمت اول، صفحه 16

من بنده حقیر به فکرم خطور نمی‌کند که از یک شگ مریض شگ حار هم برتر باشم بلکه خداوند من را از گناهانم آگاه ساخته.

من از شما جناب استاد علوی یک سؤال دارم الان طبق مبنای آقای احمد این ادعیه ظاهرش حجت است مصداقش هم خود احمد بصری است شما امامی را که از شما پست‌تر است، از یک سگ حار پست‌تر است، ذلیل است، کثیرالخطا است، کم عمل است، پست و حقیر را می‌توانید امام قبول کنید؟ دیگر هر انسانی است دیگر، من الان می‌گویم یک نفر آمده آقا از من پست‌تر است، اینها یعنی مبنای احمد، از من پست‌تر است نه که از من از همه مردم پست‌تر است، حقیرتر است، کم عمل‌تر است، کثیرالخطا است، از سگ حار هم آن پست‌تر است.

مجری:

از همسایه‌گی آن اجتناب می‌کنم چه برسد به این که

آقای شریفی:

خدا خیرتان بدهد، خب اتباع احمدآمده اند ذیل این جواب داده اند که آقا این نیست احمد گفته من از سگ

حار پست‌تر هستم نه این که این پست است از مصداق خودش باشد پست‌تر از سگ حار باشد چه است؟ از تواضع ایشان است ببینید:

کتاب وصیت و فرستاده امام مهدی در کتاب‌های تورات و انجیل و قرآن

و من بنده حقیر هرگز حتی به ذهنم حطور نمی‌کند که از سگ مریض نیز بهتر باشم.

پاورقی زده‌اند

و این همان موضوعی است که احمد برای هدایت مردم به سوی شناخت خلیفه خدا را مطرح نمود و این که او حجت خدا بر روی زمین و مخلوقات می‌شود و آن کشتن و از بین بردن خودخواهی و منیت است بطوری که شخص خود را چون شیء از اشیاء به حساب نمی‌آورد.

آقا به خود آقای احمد رسید از تواضع او است نه این که این از شگ حار هم پست‌تر است به آقا امام حسین که رسید نه دیگر امام حسین مشرک است، پُت پرست است، شیطان او را فریب داده، از شیطان شکست خورده. مورد بعدی:

کتاب متشابهات، جلد چهارم، صفحه 108

در زمان ظهور کسی که نیازمند فتح حجاب است مهدی اول که

که احمد می‌گوید من همان مهدی اول هستم، مراد خودش است.

او همان امنیت یافته بعد از خوف و هراس است که خدا را عبادت می‌کند بدن هیچ شرکی یعنی وجودش از منیت و غرور پاک گشته.

آقای احمد شد نه منیت داردف نه غرور دارد، خدا را عبادت می‌کند بدون هیچ شرکی اما به امام حسین که رسید به اهیبت و ائمه که رسید چه شد؟ نه شرک دارند، پُت پرست هستند. حالا یک نکته‌ای اینجا دقت کنیم برگردیم به آن نکته اولی که من خدمت شما نشان دادم خب اینجا یک نکته ظریفی است.

کتاب متشابهات، جلد دوم

همان جایی که احمد به امام حسین(ع) اهانت کرده بود، اینجا چه می‌آید می‌گوید؟ می‌گوید:

این شرک نفسانی که مخفی‌ترین نوع شرک است که همان منیت می‌باشد مخلوق را از آن گریزی نیست و اگر این منیت در وجودش نباشد چه می‌شود؟ فقط خدا است که این طوری است و اگر منیت از وجودش برداشته بشود می‌شود خدا.

خب یک سؤال احمد می‌گفت من منیت ندارم یعنی چه الان؟

مجری:

یعنی من خدا هستم نعوذبالله

آقای شریفی:

من خدا هستم لذا این آقا، حالا اینجا چون جایش نیست دیگر در برنامه‌های بعدب، تصریح می‌کند من احمد بصری الله فی الخلق هستم ذات خود خدا در انسان کامل که خود شان باشد حلول کرده است، یعنی از کجا به کجا دارد می‌آید، و اینها متأسفانه اتباع احمد و این جریان از هزار نفر شان شاید یک نفر هم این مطالب را خبر ندارند و نمی‌دانند که چه مواردی در کتب این آقا آمده است.

خب یک مور دیگر را هم برای شما بی‌آورم، یکی دیگر از تفاسیری که بزرگان و علما خدمت شما عرض کنم ذیل بحث ادعیه‌ها آورده‌اند بحث این است که آقا آموزش امت یعنی ائمه با این ادعیه اعتقادات را به مردم یاد می‌دادند، آقای احمد بصری از همین قاعده استفاده کرده، **کتاب شبیه عیسی و مصلوب کیست؟** این آقا یک ادعای دارد ادعای جالبی هم هست، **صفحه 273** می‌گوید: آن کسی که به جای حضرا عیسی به صلیب کشیده شد من بودم در آن زمان خب می‌گوید:

همان وصی از آل محمد(ص) است همان کسی که شبیه عیسی(ع) بر وی افکند و به صلیب کشید و کشته شد آخرین کلمات این وصی (که خدش باشد) به هنگام مصلوب کشیدنش این بود که الهی الهی چرا مرا ترک کردی.

خب یک سؤال، این کلام احمد یا نشانه جهالت او است یا نشانه اعتراض او به خدا

مجری:

یا نشانه کفر

آقای شریفی:

حالا می‌خواهم اینجا یک تفسیری بکنم قشنگ است، یا جهالت است یا که نمی‌دانسته از خدا یک سؤال می‌پرسد یا نشانه اعتراض او به خدا.

اتباع احمد برای اینکه اینجا، می‌گویند:

آنگاه عیسی ناله دیگر برآورد و جان سپرد

برای توجیه این که سخن به اصطلاح تیکه، می‌گویند:

این وصی این کلمات را به جهت ندانستن دلیل نازل شدنش یا اعتراض به دستور خدا نگفته بلکه سؤالی است که درون خود جواب نهفته‌ای دارد سؤال و جوابی که خطاب به مردم می‌گوید: بفهمید و بدانید که چرا نازل شده‌ام و چرا به صلیب کشیده شده‌ام و چرا کشته شده‌ام به خاطر اینکه اگر این سؤال دوباره تکرار شود شما یک بار دیگر در این امتحان شکست نخورید.

آقا حرف‌های خودش را دیگر نه جهالت از آن بیرون می‌آید نه اعتراض به خدا که می‌شود کفر بلکه چه بود؟ کلامش این مقطع بخاطر آموزش اعتقادی به مردم بود اما به امام حسین که می‌رسد به ادعیه ائمه می‌رسد نه اصل کلام حجت است ظاهر کلام حجت است و خود امام حسین(ع) مصداق این کسی است که دچار شک و شر شده. این هم یک مورد دیگر.

یک مورد دیگر هم هست این قسمت از این بحث را با این ببینیم، آقای احمد گفته بود امام حسین اخلاص ندارد دیگر اگر یاد تان باشد اسکنش را نشان دادیم بینندگان عزیز دقت کنید

پاسخ‌های روشن بر بستر امواج، جلد پنجم، صفحه 25، پرسش 412

آقای من خداوند عوض شهادت امام حسین(ع) سه امر معروف داد و خداوند در عوض به صلیب کشیده شدن و قتل شبیه عیسی به جای حضرت عیسی به شمای احمد بصری چه داده است؟

آقای احمد پاسخ می‌دهد:

اما چه چیزی بر مصلوب تفضل نمود؟

که احمد می‌گوید من هستم

و بر وی قبل و بعد با نعمت‌های بزرگ تفضل و بخشش نمود و بزرگترین نعمت این بود که عملش خالص برای خداوند بود و این عمل خالص همانند مصلوب شدن در راه خدا است.

آقا جمع کنم بحثم را در این قسمت، ادعیه امام طبق مبنای احمد مصداقش خود امام است و هر چه که امام در ادعیه گفته امام دچار آن عمل شده است، این موردی است که حتی وهابی‌ها هم بینندگان عزیز به این اینطوری استدلال نکرده‌اند شما از وهابیت نمی‌بینید از این شبکه‌های ظالمانه وهابی حتی نمی‌بینید بیاید ادعیه‌های امام را مثلاً صحیفه سجادیه را باز کند بگوید خب این دعا از امام سجاد است امام سجاد این حرف‌ها را گفته است این استغفارها را بیان کرده پس امام سجاد این کارها را انجام داده یا ائمه دیگر یا دعای کمیل، آقای احمد می‌گوید نه هر دعای که امام خوانده است مصداقش خود است و آن عمل را انجام داده و دچار آن گناه و خطا و لغزش و اشتباه بوده است اما به خودش که می‌رسد دیگر نه یا توضع است یا آموزش امت است یا اخلاص کامل است، عدم منیت است، عدم انا بودن در مقابل خدا است چنین شخصی را ما می‌توانیم بگوییم اصلاً این مسلمان هست جناب استاد علوی که بعد بخواهیم بگوییم این امام سیزدهم است و نبی است رسول است و خدمت شما عرض کنم حالا مقام الوهیت و ربوبیت را هم به او قائل باشیم؟ واقعاً من جای تعجب دارد برای من افرادی که پشت چنین کسی می‌خواهند سینه بزنند فردای قیامت جواب امام حسین(ع) را چه دارید بدهید؟ چه جوابی دارید شما بزرگواری که دنبال این جریان این فرقه افتاده‌اید؟

خب بنده در خدمت شما هستم جناب آقای علوی عزیز.

مجری:

بزرگواری هستید، بحث مان پس اینجا به اتمام رسید

آقای شریفی:

بله تا این قسمت بحث مان تمام شده است.

مجری:

آقا چند بیت شعر بخوانم اگر اجازه بفرماید

آقای شریفی:

بزرگوارید استفاده می‌کنیم

مجری:

سری به اتاق فرمان بزنیم اگر اتاق فرمان اجازه بدهند و برگردیم و در قسمت پایانی بحث در خدمت شما باشیم، جناب اساد شریفی از شما یک درخواستی دارم شما بفرماید من برای چه کسی شعر بخوانم؟

آقای شریفی:

برای خود آقا بخوانید

مجری:

خود آقا امام حسین؟

آقای شریفی:

خود آقا امام حسین

مجری:

بله

آقای شریفی:

بحث، بحث اهانت و توهین به آقا امام حسین(ع) بود این فضای مسمومی که به واسطه این جریان دقایقی به هر حال چاره‌ای نداشتیم و مجبور شدیم این فضا **إِن شاء الله** با این مدح زیبای که از شما می‌شنویم دگرگون بشود.

مجری:

چشم

اما دیوان اگر من تو نبودی غزل نداشت

گل واژه‌های عشق و شهادت مثل نداشت

دیگر نماز و منبر و گل دسته‌ای نبود

این دست دسته‌های عزا یک کتل نداشت

ای شاه عشق تشنگیت شور آب‌ها است

دریا شبیه داغ تو را از ازل نداشت

این کوفیان همیشه کمی دیر می‌رسند

شاید که نامه‌های تو ضرب العجل نداشت

اما ای یاد گار غربت شب‌های فاطمه

این مسئله که غربت اسلام یا سکوت

آیا به جز بردین سر راه حل نداشت؟

ای یاد گار غربت شب‌های فاطمه

دیوان من اگر تو نبودی غزل نداشت

خدا برای همه مشکلات مان یک دارالشفای محکم و مطمئن ایجاد کرده آن‌های که گوهر شناس هستند می‌دانند که این دارالشفا جای نیست جز حسینیه‌ها و تکایا و مکان‌هایی که در آن ذکر اهل بیت است یا آدم‌های آنجا هستند که یک دانشگاهی درست کرده‌اند که ما با معارف اهل بیت (ع) آشنا بشویم.

در خدمت جناب استاد شریفی هستیم تا دقایق دیگر و یک سؤال پایانی از خدمت ایشان خواهیم پرسید و تا دقایق دیگر این شاء الله با ما همراه باشید.

جناب استاد شریفی آدم احساس می‌کند که یک آدم مثل این حسن بصری قطعاً یک آموزگاری داشته یا از یک جایی این فکر بیمار نشأت گرفته کسانی دیگری هم بودند که چنین تفکراتی داشته باشند؟

آقای شریفی:

ما چقدر وقت داریم جناب استاد علوی؟

مجری:

حدود فکر می‌کنم شیش هفت دقیقه.

آقای شریفی:

خب این بحث را به صورت مفصل ما در جلسه بعدی بحث خواهیم کرد چون حول این موضوع یکی از موضوعات دیگر اشتراکات احمد بصری است با جبهه مخالفین مکتب اهل بیت یک قسم دیگر که می‌خواهیم در این موضوع صحبت کنیم نظر خود اهل بیت روایات اهل بیت در مورد کسی که چنین اهانت و تهمتی را به ائمه نسبت بدهد که اینها دچار شرک و منیت و این موارد بودند اما از آنجا که دیگر چند دقیقه بیشتر وقت نیست من به یک نکته فقط یک تیتروار می‌گویم یک اسکن هم خدمت بیننده‌های عزیز نشان بدهم.

بین جریان احمد بصری و و اعتقاد به داشتن شک و شرک و شبهه این ریشه دارد در خوارج صدر اسلام یعنی گروه اولی که چنین اعتقاد نسبت به اهل بیت داشتند خوارج بودند حالا آن خیلی بحثش مفصل است چون ما اصلاً در بحث ثابت خواهیم کرد این شاء الله در ادامه بحث مان که جناب احمد بصری و این تفکر همان نطفه خوارج هست که حضرت، خیلی روایت قشنگ است امیرالمؤمنین در هزار اندی سال پیش پیش‌بینی امروز را کرده بود که هستند کسانی خوارج می‌مانند از نطفه اینها کسانی خارج می‌شوند که در آینده همین حرف‌ها را نسبت به ما می‌زنند.

نفر بعدی که این اعتقاد را نسبت به اهل بیت داشته خلیفه دوم است در روایت یک نفر دیگر جناب آقای زبیر است که این شاء الله این‌ها را من جلسه بعدی مستندادش را پخش خواهم کرد.

اما آن که الان می‌خواهم خدمت شما نشان بدهم جریان احمد بصری 90 درصد از مطالبی که بیان می‌کنند کپی پیست بهائیت است جریان احمد یک ورژن جدید بهائیت است مطالب آقای بهاء را و دیگر افراد در فرقه بهائیت را ایشان کپی پیست می‌کند فقط یک کاری که کرده آن لوژنه‌ای که پشت قضیه هست آنها اشکالاتی را که در بهائیت ما گرفتیم آنها را به اصطلاح برطرف کردند به ادعای خود شان یک ورژن جدیدی را آبدید شده دادند بیرون در جریان اهانت به اهل بیت و ائمه آقای احمد این حرف را که زده این حرف، حرف بهائی‌ها است که کپی

پیست کرده، کتاب **مستطاب ایقان**، به هر حال از کتب معتبر و معروف جریان بهائیت و بهاء اینجا تصریح می‌کند در **صفحه 139**، می‌گوید:

اگر درست ملاحظه شود در همین رتبه منهای نیستی و فنا در خود مشاهده نموده‌اند

اینجا بحثش در رابطه با حجت‌های الهی و ائمه و انبیاء است. می‌گوید:

در مقابل هستی مطلق و بقای صرف که گویا خود را معدوم صرف دانسته‌اند ذکر خود را در آن ساحت شرک شمرده‌اند.

بیننده‌های عزیز حواس تان باشد این بار شیطان از آستین احمد بصری بیرون زده چند سال پیش از آستین بهائیت هم‌نطور برگردیم برویم، برویم، برویم جبهه مخالف اهل بیت هر روز به دنبال این است که زیر سؤال برد مقامات اهل بیت و ائمه را و خود شان را بتوانند جای آنها قرار بدهند این حرف آقای احمد بصری ر کلام اهل بیت و در مکتب اهل بیت نه تنها جایگاهی ندارد بلکه دقیقاً طبق روایتی که جلسه بعد خواهیم آورد مصداق کفر را دارد اما در جناح مخالف اهل بیت مثل بهائیت و جریان سقیفه و بزرگان آنها اینها مطالبی است که به اهل بیت ما نسبت داده‌اند شما شیعه چه کسی هستید؟ شیعه بهاء‌الله هستید؟ شیعه عمر بن خطاب هستید؟ شیعه زبیر هستید؟ شیعه خوارج هستید؟ یا شیعه امیرالمؤمنین و اهل بیت بنده در خدمت شما هستم جناب استاد علوی.

مجری:

ممنون هستم ، ممنون هستم از شما از آقا امام زمان (عج) عذر خواهی می‌کنیم بحث بحث دردناکی بود اما گاهی اوقات برای درمان یک چیزی باید سراغ جراحی رفت و نمی‌دانم چه بگویم فقط اینکه می‌فهمد آدم اینطور مواقع که چقدر اهل بیت مظلوم‌اند و چه مظلومیت ریشه داری در ساحت اهل بیت علیهم السلام موجود است، خدا را شکر می‌کنیم بخاطر این که محبت اهل بیت را به ما داد بین این همه انسانی که در این کره خاکی زندگی می‌کنند ما را برگزید و این گنجینه را در اختیار ما قرار داد امیدوارم اینقدر لایق باشیم و قدر دان باشیم و گوهر

شناس باشیم که مثل پدر مادرهای مان که با لقمه حلال، نگاه حلال و با یک زلالی و اخلاصی ما را بزرگ کرده‌اند
ما هم با همان خلوص این میراث گرانبها را به دست فرزندان مان بسپاریم.

بینندگان محترم خدا حافظی بکنم، چشم عرض می‌کنم که:

ما فکر می‌کنیم بلایا طبیعی‌اند یا بی دلیل خورده به هم اعتدال‌ها

ما فکر می‌کنیم بلایا طبیعی‌اند یا بی دلیل خورده به هم اعتدال‌ها

صد کودک یتیم گرسنه به خواب رفت در مرکز تجمع مال و منال‌ها

آقای من ببخش که در آخر الزمان بوی حرام می‌دهد اینجا حلال‌ها

حافظ هر آن کس که عشق نورزید و وصل خواست مانند من کلافه شد از دست فال‌ها

حالا گره به دست خودت باز می‌شود ای بر لب‌ت جواب تمام سؤال‌ها

«اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ» یا علی مدد

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته